

TRÍCH ĐIỀU VĂN CỦA 4 NGƯỜI CON CỦA VĂN THỊ SĨ NGUYỄN PHÚ LONG

Đọc trong Tang Lễ tại nhà quản Bliley's Funeral, Richmond ngày 11-3-2023

...Trước năm 1975, Bố chúng con đã cộng tác với một số nhật báo và nguyệt san ở Sài Gòn. Nhưng tới khi định cư ở Hoa Kỳ, Bố mới bắt đầu bỏ ra nhiều thời giờ và tâm trí để theo đuổi đam mê văn chương của ông mà hình như đã được nuôi nấng trong giòng máu từ mấy đời cha ông để lại. Sinh ra ở làng Khê Thượng, huyện Bất Bạt, tỉnh Sơn Tây, tâm tư của ông lúc nào cũng hướng về phố cổ Mông Phụ, nơi ấy là quê cha, quê nội, có sông Đà Giang, núi Tản Viên, có quán nước chè đầu ngõ, có cây đa cổ thụ đầu làng mấy trăm năm tuổi.

Ông bắt đầu viết cho các báo hải ngoại như Nguyệt san Thế Giới Ngày Nay, Hồn Việt, Phụ Nữ Diễn Đàn, đặc san Sóng Thần (TQLC) vân vân. Ông còn tham gia thường xuyên trong ban Biên Tập của Tập San Cỏ Thơm và được rất nhiều các thi hữu, văn hữu quý mến từ đó.

Sau bao nhiêu bạo bệnh trong mười hai năm qua, sức khỏe của Bố chúng con ngày yếu dần. Đầu óc lúc nhớ lúc quên. Có những lúc tưởng Bố không cầm bút nữa. Rồi ngày tháng trôi qua. Người con Sơn Tây được Trời độ, cứ thế mà viết, từng câu một, từng bài một. Tà tà, lâu lâu lại ra một bài thơ, một bài văn, tản mạn đủ thứ...

Bố chúng con đã sáng tác rất nhiều truyện ngắn, tùy bút, tiểu luận. Nhưng nhiều nhất là thơ. Thơ của Bố không vui, cũng không buồn. Không vòng vo tam quốc. Nhớ thì nói nhớ. Yêu thì nói yêu. Không dài dòng ướm át uyển mị. Từ những bài viết về tình yêu lứa đôi rất tình tứ, tình yêu ông dành cho duy nhất người bạn đời của ông:

*Nàng từ huyền thoại tới đây
Nhớ nhớ điệu bộ ngất ngây lòng vòng
Chàng như cái bướm chờ mong
Gặp rồi vui quá phải lòng nhau chơi
Chàng từ chinh chiến xa vời
Ngược xuôi như thể tìm nơi đi về
Dừng chân kỳ ngộ vui ghê
Trời xui hai đứa hẹn thề yêu nhau*

("Nàng & Chàng" - NPL Còn Lại Chút Tình 2016)

Đến tình tự quê hương, trong bài "Về Sơn Tây" mà ông đã viết cho bốn con **Ân, Chi, Nam, Virginia**:

*"Ta mơ về Sơn Tây
Rong chơi như sáng nay
Thoạt trông ngọn Ba vì
Tháng ngày xưa đâu đây*

... Ta đừng chân hò hẹn

Nào ai nhớ ai hay

Xin gặp nhau cho vẹn

Giấc mơ về Sơn Tây”

(“Về Sơn Tây” - NPL Biết Bao Nhiêu Tình 2001)

Đến những bài đến thật dí dỏm như:

“Ngứa lưng lập tức phải tìm mày

Không thấy tưởng chừng sẽ chết ngay

Nho nhỏ thẳng băng như cái thước

Lum khum co quắp tựa bàn tay”

(“Cây Gãi Lưng” - NPL Còn Vương Tơ Lòng 2009)

Tổng cộng là 11 tác phẩm viết riêng. Ông cũng đã hợp tác với những tác giả khác và đã cùng các bác, các cô chú thi sĩ, văn sĩ xuất bản chung thêm 4 tác phẩm thật quý báu.

Từ đầu tháng Giêng năm nay, với sự khuyến khích của Mẹ, Bố bắt đầu gom tất cả các bài mà ông thích nhất để cho vào một quyển sách. Sau mấy tháng trời miệt mài, ráo riết, ông đã chọn xong 30 bài ưng ý nhất của mình, để tái bản quyển sách với tựa đề là Qua Mấy Nẻo Đường. Đang chau chuốt những chi tiết sau cùng, thì Bố buông tay nằm xuống.

Khi ngòi bút tính hậu sự của Bố, chúng con đã bàn ngay với mẹ và quyết định phải lập tức xúc tiến việc ấn loát cho xong quyển sách theo nguyện vọng cuối đời của Bố chúng con. Với sự giúp đỡ của người em họ Đình Phong và vài người bạn thân của em gái con, trong vòng một tuần lễ, chúng con đã thi hành trọn vẹn ước nguyện sau cùng của cha chúng con.

Đây là tất cả Tâm Huyết của Bố chúng con, đã thành hình vào những ngày cuối trên cõi đời của ông. **"QUA MẤY NẸO ĐƯỜNG"** - Tác Phẩm Cuối Cùng của Văn Thi Sĩ Nguyễn Phú Long. Một bản sẽ đi cùng với toàn bộ sách theo tác giả về nơi chín suối. Các bản còn lại chúng con sẽ thay mặt Bố, xin gửi tặng các thành viên trong gia đình và sẽ gửi kính biểu các văn hữu, thi hữu của Ông với tất cả lòng tri ân và trân trọng...